

Claes, Ernest (1940), *Jeugd*. Antwerpen-Brussel-Gent-Leuven/Amsterdam, Standaard-Boekhandel/Wereldbibliotheek. Eerste druk.

Ik heb dit boek in 1976 gelezen, want er stonden potloodaantekeningen in, die ik nu allemaal uitgegomd heb. Het is bijna driehonderd bladzijden dik, maar ik heb het op een avond en een voormiddag uitgelezen. Claes is een onovertroffen rasverteller. Vlot leesbaar zonder banaal te zijn en zeer grappig. Wat een scherpe observatie, wat een trefzekere verwoording. Ik heb er echt van genoten. Het is raar dat Claes niet hoger geschat wordt als schrijver. Daar is hij waarschijnlijk te optimistisch voor. Jammer natuurlijk dat hij zich in WOII zo verbrand heeft. Dat heeft zijn reputatie geen goed gedaan.

Dit boek houd ik vast en zeker want het is een meesterwerk(je) en bovendien een eerste druk.

Philip Vermoortel

05-2020

CITATEN

82: Aan het boerenleven is veel poëzie, maar niet voor den boer.

119: "We hebben er pertang alles voor gedaan."

136: Was hij eenmaal boven moest hij daar stapje voor stapje over de zolderribben tot onder het duivenhok, bij het zolderraam.

151: De twee kleineren vroegen er ook telkens naar, hoe bang ze ook al waren.

231: Moeder kon noch lezen noch schrijven, en ze had dat ook nooit van doen gehad, zei ze.

235: Voor vader en moeder was alles wat ze lazen echt en waar gebeurd.

251: Zijn [Jules Vernes] verhalen spelen bovendien in verre landen, terwijl bij Conscience alles van ons is, dichtbij, ge krijgt bijna de gewaarwording of ge het hebt zien gebeuren.

Genoveva: 97, 101-103, 114, 128